

Οι άνθρωποι της πρώτης μεσαιωνικής Ελλάδας

Αναδημοσιεύουμε παρακάτω άρθρο που δημοσίευσε η αντιεθνικιστική κίνηση στο blog της και κρίνουμε ότι παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον, ανεξαρτήτου ιδεολογικής τοποθέτησης. Το άρθρο ασχολείται με τους ανθρώπους της μεσαιωνικής Ελλάδας, τη συνείδησή τους, την κουλτούρα, τη γλώσσα τους κλπ.

“Αν και το ζήτημα της εθνικής καταγωγής των Νεοελλήνων, μετά την κυκλοφορία των σχετικών με αυτό βιβλίων του Φαλμεράυερ, έχει οδηγήσει σε πολλές χιλιάδες σελίδες γραμμένες από εθνικιστές συγγραφείς (με πρώτον τον Παπαρρηγόπουλο), που προσπαθούν να μας πείσουν ότι υπήρχε ελληνικό έθνος στην αρχαιότητα που συνέχισε να υπάρχει και επί Ρωμαϊκής και Βυζαντινής αυτοκρατορίας, λίγες είναι οι σελίδες από τολμηρούς συγγραφείς, όπως ο Γιώργος Νακρατζάς, ο Δημήτρης Λιθοξόου και ο Γιάννης Λάζαρης, οι οποίοι αντικρούουν τον επίσημο, και δυστυχώς κυρίαρχο, εθνικό μύθο.

Γι’ αυτό και είναι πάντα ιδιαίτερα χρήσιμες οι σελίδες που, όπως οι παρακάτω που μεταφράσαμε, ενισχύουν τις γνώσεις μας για τους παλαιότερους κατοίκους αυτής της χώρας και επιβεβαιώνουν την ανυπαρξία εθνικής συνείδησης πριν την δημιουργία του ελληνικού κράτους και ιδιαίτερα κατά τον πρώιμο μεσαίωνα.

Οι σελίδες αυτές αποτελούν τα συμπεράσματα του βιβλίου του αμερικανορουμάνου καθηγητή της ιστορίας Φλορίν Κούρτα, το οποίο πραγματεύεται την «Ιστορία των Ελλήνων από το 500 μ.Χ. ως το 1050 μ.Χ.», και το οποίο εκδόθηκε από το πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, στα πλαίσια μιας σειράς βιβλίων που πραγματεύονται την ιστορία των Ελλήνων από την αρχαία εποχή ως σήμερα.

Από αυτές προκύπτει ότι κατά τον πρώιμο μεσαίωνα, οι κάτοικοι αυτής της χώρας δεν θεωρούσαν ότι αποτελούν ελληνικό έθνος και, όσοι δεν είχαν εγκατασταθεί σε αυτήν την χώρα κατά την διάρκεια ή μετά τις μεγάλες βαρβαρικές επιδρομές που οδήγησαν στην διάλυση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας στην Δύση και τον περιορισμό της στην Ανατολή, δηλ. ήταν ντόπιοι, θεωρούσαν τους εαυτούς τους Ρωμαίους.

Και ας είχαν για γλώσσα τους τα Ελληνικά, αφού αυτά ήταν η γλώσσα του ανατολικού μέρους της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και όχι μόνο της χώρας που είχαν κατοικήσει οι αρχαίοι Έλληνες, όπως σήμερα για το μεγαλύτερο μέρος της Αφρικής, η επικρατούσα γλώσσα είναι τα Αγγλικά και για το μικρότερο τα Γαλλικά. Η γλώσσα δηλ. δεν αποτελούσε ελληνικό εθνικό χαρακτηριστικό.

Επίσης, από το βιβλίο του Φλορίν Κούρτα μαθαίνουμε ότι ο χαρακτηρισμός Σλάβοι, ή οι παρεμφερείς χαρακτηρισμοί, όπως ο χαρακτηρισμός Σκλαβηνοί, είναι δημιούργημα των Βυζαντινών συγγραφέων και ουδέποτε οι διάφορες φυλές που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα κατά τον πρώιμο μεσαίωνα- και μιλούσαν άλλες γλώσσες μέχρι να επικρατήσουν και σε αυτές τα Ελληνικά, όπως επικρατήσανε στους Αφρικανούς τα Αγγλικά και τα Γαλλικά- είχαν εθνική Σλαβική συνείδηση ή αναγνώριζαν τον εαυτό τους σαν Σλάβους.

Τέλος, η παρουσία τέτοιων φυλών, οι οποίες, από τον 6^ο μέχρι τον 8^ο αιώνα, κατάφεραν να κυριαρχήσουν στην (σημερινή) ελληνική ύπαιθρο, αποδεικνύεται, εκτός από τις αναφορές των Βυζαντινών συγγραφέων σε αυτές, ακόμα και από αρκετά αρχαιολογικά ευρήματα, για τα οποία υπάρχουν εκτενείς αναφορές στο βιβλίο του Κούρτα. Κατά συνέπεια, η υποβάθμιση της παρουσίας των φυλών αυτών στον τόπο που αργότερα περιέλαβε το νέο ελληνικό κράτος, στην οποία επιδόθηκαν και επιδίδονται συστηματικά οι εθνικιστές συγγραφείς, είναι επιστημονικά αστήρικτη “.

Περισσότερες λεπτομέρειες μπορείτε να διαβάσετε στο αναλυτικό άρθρο της Α.Κ. που ακολουθεί παρακάτω

<http://antiethnikistiki.blogspot.gr/2017/06/blog-post.html>